مسابقه مانا

این پروژه از پرسشی ساده آغاز می‌شود: **چگونه می‌توان خانه‌ای معاصر ساخت که به جای گسستن از زمینه، ادامه‌ای از آن باشد؟**

مجاورت سایت با بستری کوهستانی، نقطه‌ی آغاز سازمان‌دهی حجم بود. خطوط شکسته و تغییرات خط آسمان پیرامون، به صورت مستقیم تقلید نشدند، بلکه در شکل‌گیری چند جرم ساده و درهم نشسته بازتاب یافتند. این جرم‌ها با عقب‌نشستگی، پیش‌آمدگی و ایجاد تراس‌ها، از یک حجم یکپارچه فاصله گرفته و به مقیاس آشناتر خانه نزدیک می‌شوند.

آجر به عنوان مصالح اصلی، تنها انتخابی برای ایجاد بافت نیست؛ **واسطه‌ای میان بنا و زمینه است.** سطوح آجری پیوسته در کنار شکاف های عمودی پنجره‌ها قرار می‌گیرند و میان سنگینی جرم و شفافیت فضای زندگی تعادل ایجاد می‌کنند.

خطوط افقی فلزی، طبقات را از یکدیگر تفکیک کرده و در عین ایجاد نظم، ارتفاع بنا را به اجزایی با مقیاس انسانی تقسیم می‌کنند. پنجره های تمام‌قد نیز مرز میان خانه و فضای بیرون را به حداقل می‌رسانند و زندگی داخلی را با نور، منظر و فضای باز پیوند می‌دهند.

در نهایت، پروژه تلاش می‌کند **معاصر بودن را نه در فرم متفاوت، بلکه در نحوه‌ی ادامه دادن یک حافظه‌ی معماری جست‌وجو کند؛** خانه‌ای ساده که گذشته را تکرار نمی‌کند، اما می‌تواند ادامه‌ای از آن باشد.

MAMA
A

A

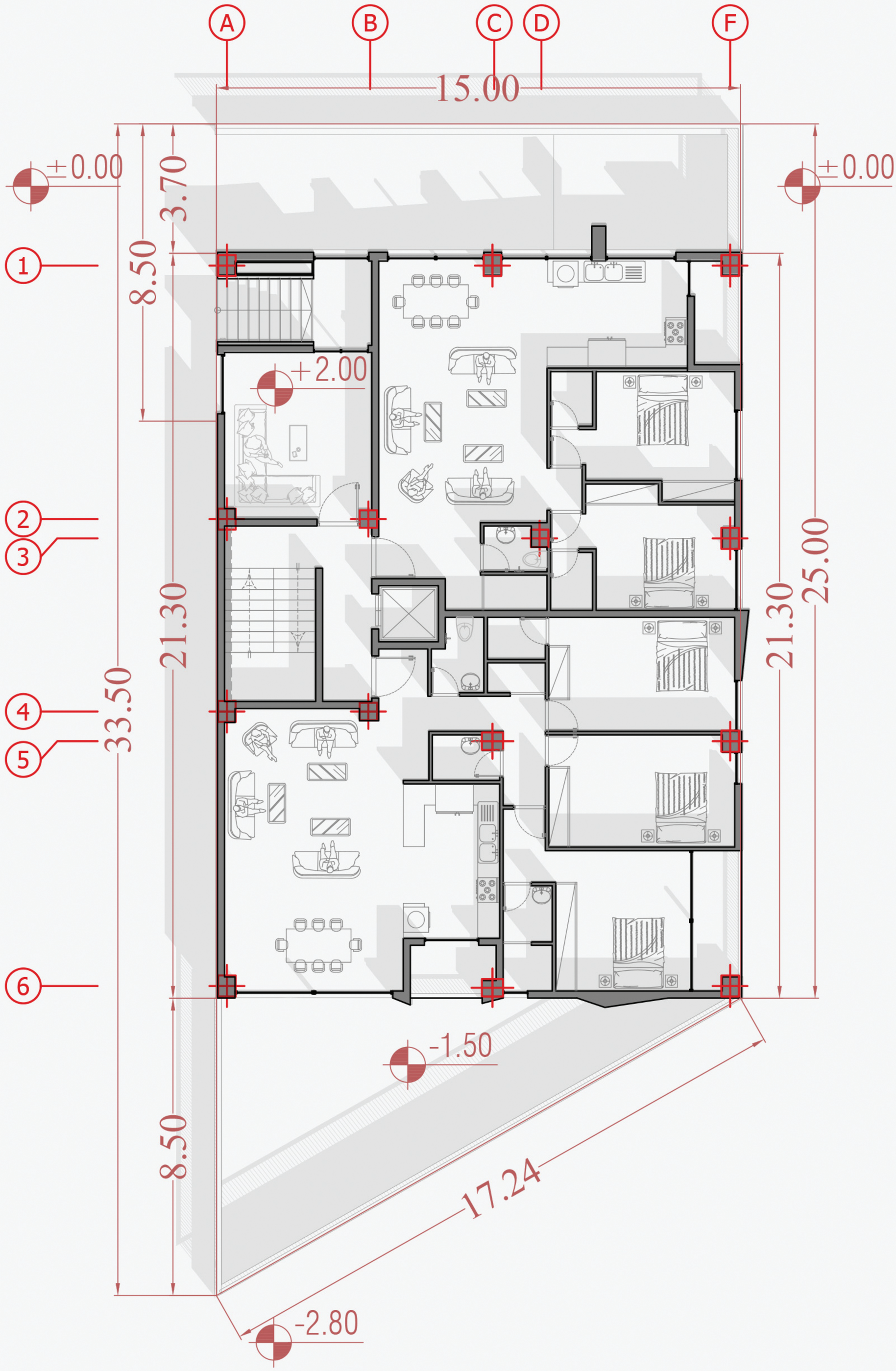

A

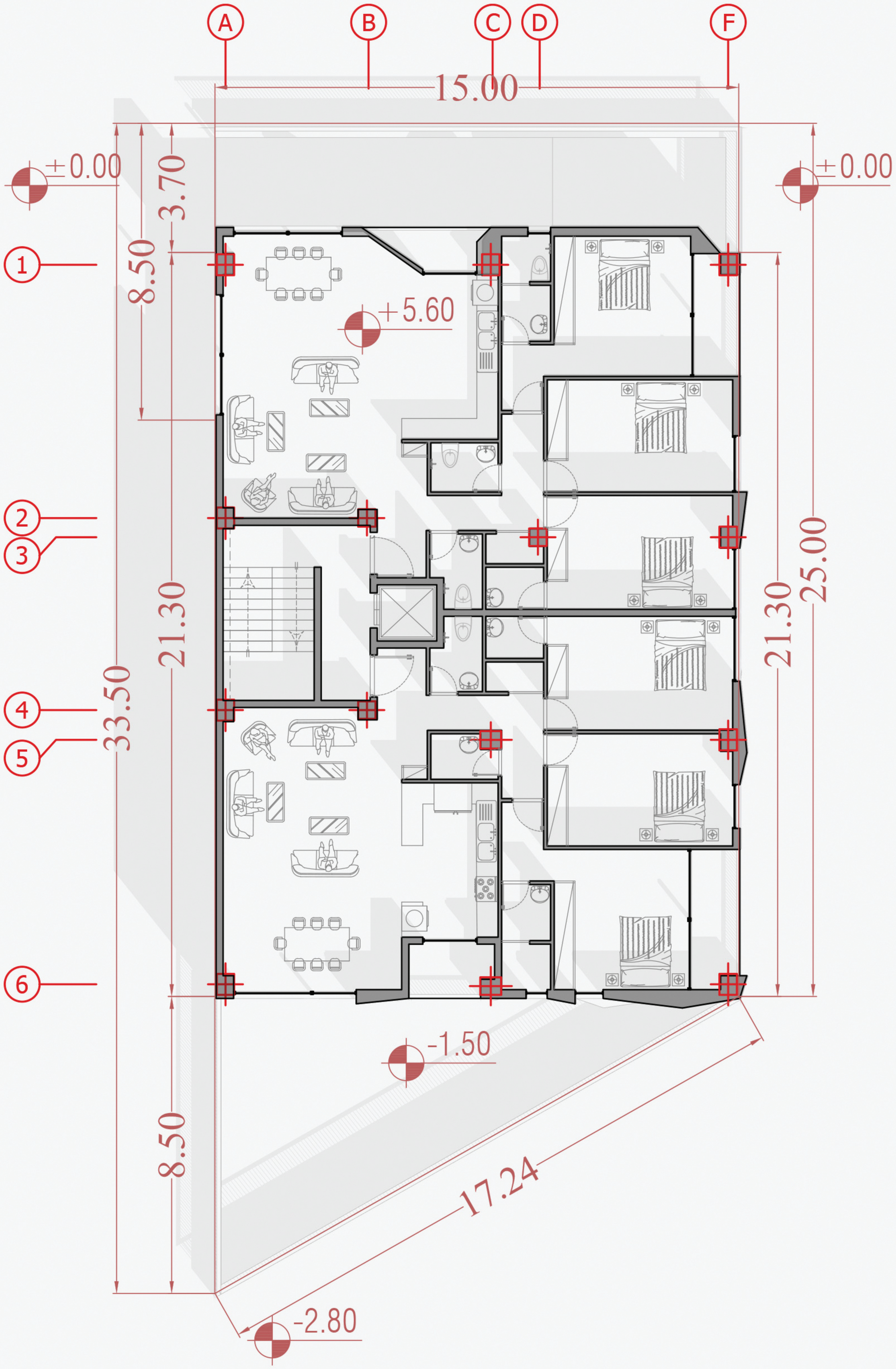
۱- آجر نسوز

۲- ورق فلزی با رنگ کوره مشکی مات

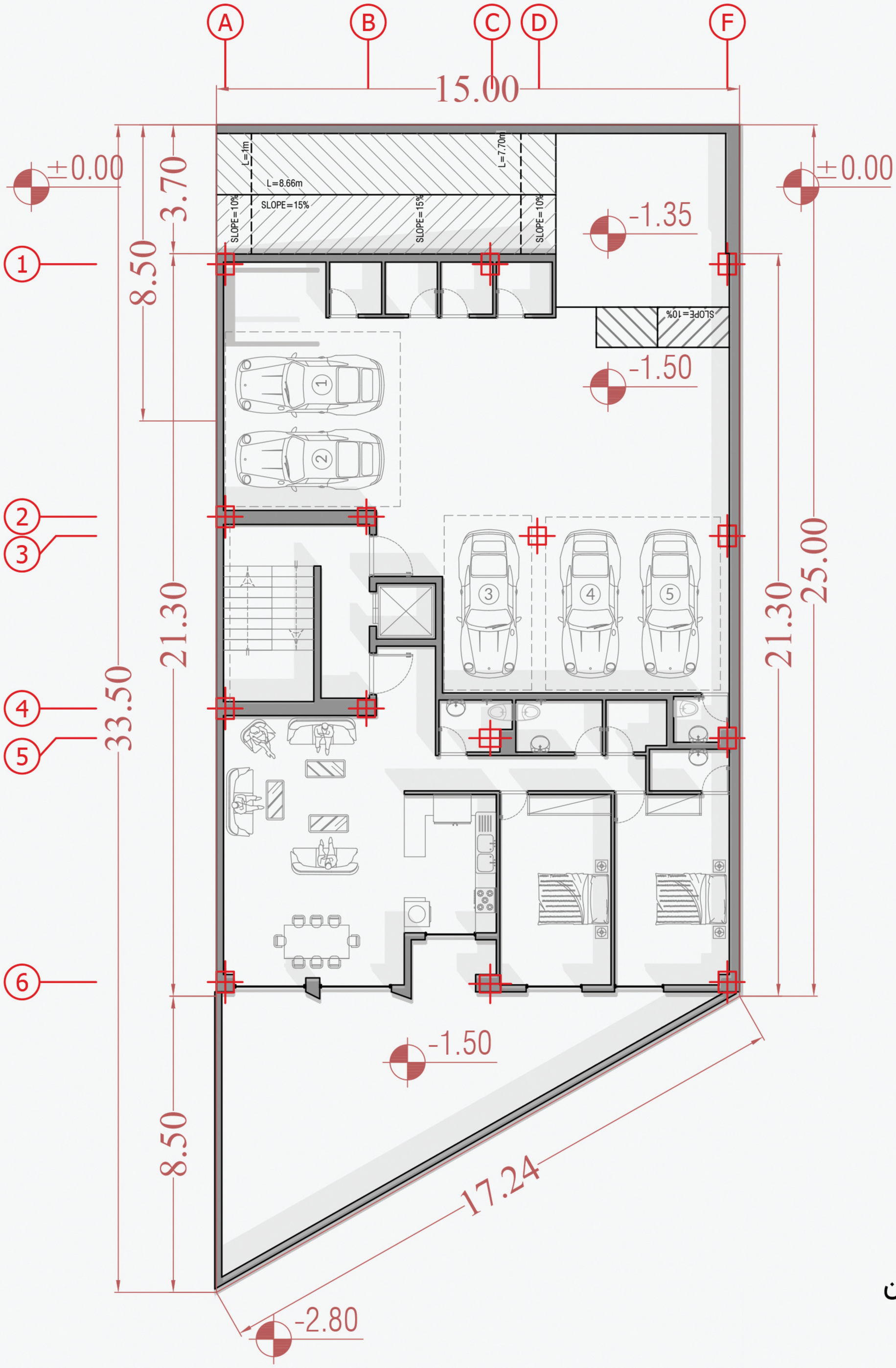
۳- سنگ اسلب با رگه های قرمز مشابه سنگ موجود در سایت

پلان طبقه اول

پلان طبقه دوم

پلان طبقه زیرزمین